

רע"פ 422/19 - אמיר קרני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 422/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

אמיר קרני

נגד

ה המשיב:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזוי בירושלים המוחזוי ברישולימבעפ"ת 18-08-2018 מיום 21.12.2018 שניתן על ידי השופט ח' זנדברג

ה המבקש:

בעצמו

ההחלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזוי בירושלים (השופט ח' זנדברג) בעפ"ת 18-08-2018 מיום 21.12.2018 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דיןו של בית משפט השלום לתעבורה (השופט א' איתן) בתת"ע 644-05-18 מיום 13.6.2018 וכן על החלטתו מיום 29.7.2018, הדוצה את הבקשה שהגיש המבקש לביטול פסק דין.

2. המבקש הorschע, לאחר שלא התייצב לדין בעניינו, בשימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעודו רוכב על אופניו, עבירה לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בית משפט השלום השית על המבקש קנס בסך
עמוד 1

1,000 ש"ח.

3. המבוקש הגיש בקשה לבטל פסק-הדין בטענה כי לא קיבל הזמנה להישפט. טען כי לא ניתן אישור מסירה להזמנה לדין וכי הוא לא ידע על תאריך הדין הנוכחי, ומשכך יש לחתן את הזכות להגן על עצמו ולתת לו את יומו בבית המשפט.

4. בית משפטה שלום דחה את בקשתו לאחר שקבע כי הזמנה לדין נשלחה למבוקש בדואר רשום עם אישור מסירה שעליו נכתב "לא נדרש". משכך, בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קמה חזקת מסירה אותה המבוקש לא סתר.

5. המבוקש שב על טענותיו בפני בית המשפט המחויז, ואלו נדחו בשנית תוך שנקבע כי המבוקש לא עמד בונTEL להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר "נסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן", כאמור בתקנה זו. כמו כן, המבוקש לא הצביע על חשש לעיוות דין בעניינו, אם לא יבוטל פסק הדין, כאמור בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982.

6. מכאן הבקשה שלפניי במסגרת חוזר המבוקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות דלמטה, וטען כי לא קיבל את הזמנה לדין, וכי אין כל "היגיון" בעבריה שיוסה לו, שכן לשיטות לא ניתן לשוחח בטלפון ניד בזמן נהיגה באופנווע.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבוקש, או כנסיבות המקרה מעוררות שיקול צדק "חודים או חשש מפני עיוות דין".

9. הבקשה שלפניי לא עומדת באמות המידה האמורota. עניינה בנסיבות האישיות של המבוקש, והיא אינה מעוררת כל שאלה עקרונית. כמו כן, לאחר שבחןתי את פסקי דין של הערכאות דלמטה וכן את בקשתו של המבוקש על נספחה, לא שוכנעת כי יש חשש בנסיבות העניין לעיוות דין.

10. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשע"ט (21.1.2019).

ש | פ | ט